

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 185.

Syvende Session.

54de Møde.

Onsdagen den 13de Februar.

(Fortsat.)

Ordføreren (S. A. Hansen) (forts.):

Dette forekommer mig er klart, og deri ligger Godseierens Ret ligeoverfor Fæsteren, at, dersom Fæsteren forsømmer at benytte sin Ret i levende Live, saa vinder Godseieren derved, at han faaer Gaarden til sin fulde Raadighed som fæsteledig Gaard. Altsaa ogsaa der har Godseieren en Chance til Fordeel ligeoverfor den Chance til Fordeel, som Fæsteren maatte have. Jeg troer saaledes at have viist, at Mindretallets Grunde for, at der ikke ved nærværende Lov skal blive ydet Godseieren fuldstændig Erstatning, ikke holde Stik ved en nærmere Betragtning, og at man, efterat den Paragraph, som Udvalget nu foreslaaer, bliver indsat, ikke kunde vente, at der fra Godseierens Side vilde kunne yttres, at de ikke efter denne Lov faae fuldstændig Erstatning. Er virkelig Taxationssummen efter Eieren's Mening for lav, saa har han det i sin Magt at forhøje den med $\frac{1}{3}$ af den taxerede Sum, og er det kun, hvad Gaarden er værd, har han virkelig Ret i, at Taxationssummen var for lav, saa kan han være sikker paa, at Bonden vil lade sig Gaarden tilkjøde, mod at betale Dverbudet; har Godseieren derimod Ret i sin Formening om, at Taxationssummen har været for lav, og at Gaarden saaledes vilde blive for kostbar for Bonden, naar han skulde betale Dverbudet, saa beholder Godseieren selv Gaarden og har kun derfor at udbetale det gjorte

Dverbud til Fæsterens Efterladte, naar engang Gaarden bliver fæsteledig.

Det er saaledes efter min Mening ikke begrundet, naar man vil sige, at Godseieren ikke efter nærværende Lovudkast § 10 skulde faae fuldstændig Erstatning.

Rosenørn: Det vil af Afstemningen ved denne Sags 1ste Behandling sees, at jeg er imod denne Lov, og, uagtet de Forandringer, og jeg kunde gjerne sige Forbedringer, som Lovudkastet er undergaaet i Udvalget, kan jeg dog ikke endnu erklære mig derfor. Men paa den anden Side foreligger denne Sag paa en saa eiendommelig Maade, at jeg maa antage, at det er det ærede Things Ønske, at vi ikke skulle spille en maaste meget kostbar Tid ved en vidtløftig Discussion; — som Følge deraf skal jeg afholde mig fra at gjøre de Indvendinger og de Bemærkninger mod Loven, hvortil jeg ellers vilde finde Anledning, og under Forudsætning af, at det vil blive mig muligt, naar Sagen kommer til 3die Behandling, at udtale mig om Sagen i sin hele Almindelighed eller, hvad jeg vilde finde langt mere rimeligt, eftersom Sagen foreligger, komme til at udtale mig over den Skrivelse, som vi Alle kjende fra Udvalgets Betænkning, — under denne Forudsætning, og, forsaavidt som jeg troer, at det ærede Thing har samme Anskuelse som jeg med Hensyn til det Ønskelige i hurtigt at kunne faae Sagen igjennem, skal jeg erklære, at jeg paa dette Trin ønsker at afholde mig fra en Discussion angaaende det foreliggende Lovforslag, og at jeg vil stemme for, at Sagen gaaer over til 3die Behandling. Forsaavidt den ærede Taler, der sidst havde Ordet, har gjort nogle Bemærkninger ved